

Cobretia scirpina Wild., som maaskee er forskiellig fra den Laplandske.

Fucus Agartium, som ikke för er funden i denne Deel af Verden.

I en Prisaftandling, som for nogle Aar siden indsendtes til det kongelige Videnskabernes Selskab over de chemiske Prövemidler for Stoffer af Planteriget, forekom den Paastand, at Garvestoffet var et almindeligt Middel imod alle Gifter af Dyr- og Væxtriget. Saa meget man end af theoretiske Grunde havde Aarsag til at forkaste denne Paastand, selv naar den gaves en mindre Udstrækning, saa troede man dog ikke at burde lade det blive derved; men da den var bygget paa Erfaring, saa burde den ogsaa ved Erfaring prøves. Etatsraad og Ridder *Viborg* foretog sig denne Prövelse med al den Omhyggelighed der paa en saadan lod sig anvende, selv naar man havde havt større Haab om et heldigt Udfald. Han har ikke anstillet mindre end 24 Forsög paa Hunde og Heste, saa at Pröven traf saavel et kiödædende, som et græsædende Dyr. Ved Iagttagelsen af alle de Forsigtighedsregler, som hans Övelse i et anstille Forsög paa levende Dyr lærte ham, fandt han at Garvestoffet og dets Afkog ikke svækkede Gifternes Virkning, hverken naar man indgav det efter Giften eller naar man först dermed havde blandet, ja digereret Giften selv. 15 Gran enten af Sublimat eller af Arsenik dræbte Hunden, 1 Lod af samme Giftarter Hesten, enten Garvestoffet anvendtes eller ei. 1 Quintin Spanskgrönt dræbte Hunden under lige Tilfælde, enten man anvendte Garvestoffet eller ei. 1 Quintin Bly sukker foraarsagede hos Hunden Brækning, Dorskhed og Mathed, men ingen Betændelse i Maven, og dræbte den mindre hastigt end Spanskgrönt. Garvestoffet syntes her snarere at forværre end formindske Tilfældene. 10 Gran Rævekager dræbte en Hund under de sædvanlige Tilfælde, uagtet 8 Lod Galæbleinfusion og 2 Quintin fin stødt Galæble anvendtes.

Lignende Forsög har samme Medlem anstillet over en anden foregIVEN Modgift; nemlig Kullet og Vand der har været kogt med Kul. For Virksomheden af dette Middel var vist nok Sandsynligheden ringe. Den spanske Læge *Orfilas* Forsög talte ligeledes derimod. Imidlertid vilde Kullets giftbestridende Virkning, hvis Foregivet derom var sandt, være alt for vigtig, til at man ikke derover skulde ønske at erholde den meest afgjørende Vished. Fiorten Forsög anstillede af Etatsraad *Viborg* viste ham, at den samme Giftmængde, der er tilstrækkelig til at dræbe et Dyr, gör Ende paa dets Liv, enten man anvender Kullet eller ikke. Han formoder at den franske Forfatter, der har anbefalet Kullet som Modgift, ikke noksom har kiendt Størrelsen af den Indgift der er dræbende for hvert Dyr. De her anstillede Forsög viste at 6 Gran Sublimat indgivet en Hund, med eller uden Kulpulver, vare lige lidet i Stand til at dræbe den. 15 Gran af samme Gift dræbte derimod en Hund enten Giften var blandet med Kulstöv eller ikke. Det Forsög den franske Forfatter fortæller at have anstillet paa sig selv, ved at indtage 4 Gran Sublimat, i Vand der har været kogt over Kul, kan ikke have nogen Beviiskraft imod en saadan Samling af Erfaringer.

Den længe førte Strid over det Spørgsmaal, om Moderens Indbildningskraft og Lidenskaber kan have Indflydelse paa Fosteret, synes endnu ikke at være afgjort. Udmærkede Lærde have talt for begge Meninger. Doctor *Albers* i Bremen har meddeelt Selskabet en Kiendsgierning, der fortjener at tages med i Betragtning ved Afgjørelsen af denne Strid. Han beretter, at en Hoppe som aldrig lod sig skoe paa Bagbenene, og ikke uden den yderste Angest paa Forbenene, bragte et Föl til Verden, hvis ene Forbeen var nogle Tommer kortere end det andet, og havde en ufuldkommen Hov. Han har anatomeret og aftegnet i naturlig Størrelse dette vanskabte Been